

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentaria Vetustissima & profundissima Super Canticvm Canticorum Salomonis Qvod Hebraice Dicitvr Sirhasirim

Wolbero <de Sancto Pantaleone>

Coloniae Agrippinae, 1630

Versvs VIII. Soror nostra paruula est, & vbera non habet: quid faciemus
sorori nostrae in die quo alloquenda est?

urn:nbn:de:hbz:466:1-10027

mensum ignem æquæ non possunt extinguere, ita feruorè charitatis à mente sancti, multæ tribulationes mundi non possunt auferre: vnde quidam qui hoc igne charitatis ardebat dicit, qui nos separabit à charitate Christi? tribulatio an angustia, persecutio an fames, an nuditas, an periculum, an gladius? sed in his omnibus superamus propter eum qui dilexit nos: certus sum enim, quia neque vita neque mors, neque

Rom. 8. Angeli neque principatus, neque potestates neque virtutes, neque dominationes, neque creatura aliqua poterit nos separare à charitate, quæ est in Christo Iesu Domino nostro.

Vnde rectè subditur, quasi dederit homo omnem substantiam domus sue pro dilectione, quasi nihil despiciet eam.

Charitas facit terrèna omnia despiciere.

Cur enim sancta anima, pro amore Dei omnem substantiam suam non despiceret, quæ semetipsum ita despicit, vt propter eandem charitatem Dei, mortem non timeat? Si enim omnia illa quæ Deus non est, causa dilectionis eius despicit, quid est quod eidem dilectioni præponere possit? cumque nihil sit in cælo, quod charitati quæ Deus est, ipsa præponat, profecto non parum sed nihil est si omnem substantiam propter eam despiciat. Sequitur ergo summum bonum esse charitatem, si nullum bonum ei præponi potest.

Charitas summum bonum est.

VERSVS VIII.

Soror nostra paruula est, & vbera non habet: quid faciemus sorori nostre in die quo alloquenda est?

QVia supra Dilectus charitatis eminentiam commendaue- rat, & quale vel quantum bonum ipsa charitas esset, ostenderat, quomodo ad eam pertingi possit, nunc demonstrare intendit; quia cum tantæ sit excellentiæ, tantæ dignitatis, non facilis est via apprehendere illam, & tenere in pace perpetuæ securitatis. Necessaria ergo sunt ad eam obtinendam constantia vel fortitudo animi, scientia sanctarum scripturarum, & perseverantia boni operis. Quare dicit dilectus de dilecta, hoc est Ecclesia, siue qualibet sancta anima quam sororem appellat, propter fidem & bonam operationem, quia paruula sit, & vbera non habeat; datque protinus consilium, quid pro hac imperfectione sit agendum.

Ad charitatem obtinendam necessaria sunt, fortitudo animi, scientia scripturarum, perseverantia boni operis.

Soror, inquit, nostra paruula est: vnde paruula est? quia adhuc, tenera est in fide, in sensu, in verbo, & ratione, in mentis fortitudine, & bonæ vitæ actione. Et vbera non habet: quomodo vbera non habet? intellectum sacræ scripturæ, quæ in duobus testamentis continetur, nondum habet, quia quamuis legat & audiat, quod

Paruulam esse & vbera non habere fidelè animam, est teneram esse in fide & intellectu scripturæ care- re.

Ll litera

litera ostendit & sonat, nondum tamen scientiam spiritualis intelligentiæ accepit, in qua omnis vis & ratio rectè loquendi & disputandi consistit, sine qua nec docendi nec prædicandi virtus obtineri potest. Quapropter prius *euacuare debet quæ sunt paruuli*, & ad perfectionem tendere credendo & operando, vt postquam vbera habuerit per integram cognitionem duorum testamentorum, tunc demum officium docendi & prædicandi congruè arripere possit.

1. Cor. 13.

Quid ergo faciemus, inquit, *sorori nostræ*, in die quando alloquenda est? *Cum soror nostræ adhuc paruula sit*, atque idè alloqui non possit, crescat tamen quotidie, & ad perfectionem cupiat peruenire, quando tempus eam alloquendi venerit, dicatur ei, *surge propera amica mea, ostende mihi faciem tuam*, *sonet vox tua in auribus meis*, quale inueniemus consilium in die discretionis iam habitæ, intelligentiæ quoque & scientiæ, ac vitæ honestæ?

Cant. 2.

VERSUS IX.

Si murus est, ædificemus super eum propugnacula argentea: si ostium est, compingamus illud tabulis cedrinis.

DVæ sunt Prælatorum qualitates, vna eorum qui publicæ prædicationis officio intenti,

contra hæreticos & quosque reprobos, *se quasi murum pro domo Israel*, hoc est, Ecclesiâ, opponunt: altera eorum qui solum Doctoris officium gerentes & contemplatiuæ vitæ inhærentes subiectos suos ad bonæ actionis studium, verbo & exemplo accendunt, quibus sunt quasi *ostium*, quando eis introitum regni cælestis rectè docendo & benè operando ostendunt.

Prælatorum
duæ sunt
qualitates.
Ezech. 13

In ecclesiâ
alij murus
alij ostium
sunt.

Quid ergo faciemus sorori nostræ, in die tali quando alloquenda est, & admonenda, vt iam surgere incipiat ad prædicandum siue docendum? Duo eam oportet habere huic officio necessaria, *murum* videlicet & *ostium*, vt sit constans & docta, hæreticis resistens & populum Dei erudiens: *murum* enim habebit pro defensione, *ostium* pro introductione.

Si ergo murus est, quid faciemus? *ædificemus*, inquit, *super eum propugnacula argentea*: propugnacula enim sunt necessaria contra hostium insidias, sed quare argentea? quia *eloquia Domini argentum igne examinatum*. Propugnacula ergo argentea diuinorum eloquiorum sunt munimenta, quæ in mente Prædicatoris per scientiam sanctarum scripturarum sunt ædificanda. *Si, inquit, murus est, ædificemus super hunc murum propugnacula argentea*; si, inquit, inter aduersa & prospera spiritum habet fortitudinis

Psal. II.
Propugna-
cula argen-
tea diuino-
rum elo-
quiorum
sunt muni-
menta.